

چهارشنبه 3 فروردین 18 ریبع الثانی 23 مارس

درگذشت «رکن الدین ابو المظفر بر کیارق» فرزند ملک شاه سلجوقی در سال 498 هجری قمری ...

درگذشت #171؛ رکن الدین ابو المظفر بر کیارق» فرزند ملک شاه سلجوقی در سال 498 هجری قمری & #171؛ رکن الدین ابو المظفر بر کیارق» فرزند ملک شاه سلجوقی و چهارمین حاکم این سلسله در سال 498 هجری قمری در بروجرد از دنیا رفت. بر کیارق در 13 سالگی پدرش را از دست داد و توسط ترکان خاتون زوجه ملکشاه که قصد به سلطنت نشاندن پسر چهار ساله اش را داشت به زدن افتاد. اما غلامان خاص خواجه نظام الملک در نظامیه اصفهان بر ترکان خاتون شوریدند و بر کیارق را آزاد کردند. وی توسط همین گروه در ری به سلطنت نشست و از آن پس جنگها و نبردهای بسیاری میان شاهزادگان مدعی سلطنت در قلمرو سلاجقه بر پا شد. بدین سبب در عهد برکیارق قدرت و وحدت دولت سلاجقه رو به ضعف نهاد و سرانجام عزیمتش به بغداد در پی بروز بیماریهای سل در بروجرد از دنیا رفت.

درگذشت #171؛ محقق حلی ملقب به نجم الدین» از مفاخر علمای امامیه در سال 602 هجری قمری & #171؛ محقق حلی ملقب به نجم الدین» از مفاخر علمای امامیه و از بزرگان فقهای شیعه در سال 602 هجری قمری چشم به جهان گشود. او عالمی جلیل القدر و فقیهی فاضل بود و در شعر و ادب و فصاحت و بلاغت شهره آفاق بشمار می‌رفت. علاوه بر فقاهت و جامعیت تمامی علوم در انشاء و قریبیه شعری ادبی کم نظیر بود و اشعار بسیاری از این محقق برجسته باقی است. او شاگردان فراوانی تربیت کرد و اکثر فقهای نامی جملگی خوش چین خرم کمالات وی به شمار می‌رفتند که از آن جمله می‌توان به علامه حلی اشاره کرد. از این فقیه برجسته آثاری قلمی متعددی بر جای مانده است که از آن جمله اند #171؛ شرایع الاسلام مختصر الشریع، معراج در فقه #171؛ و #171؛ کتاب نافع» را بر شمرد.

تأسیس حوزه علمیه قم به توسط مرحوم حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی
حوزه علمیه قم که تأسیس آن به صورت امروزی، به دست توانایی عالم رباعی مرحوم حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی صورت گرفت.
ایشان همه سازندگان فکر و مکتب آن روز عالم تشیع را پیرامون شمع وجود خویش گرد آوردند و شهر قم را مرکز اندیشه های اسلامی در سراسر ایران نمودند. در دهه های اخیر این نهاد به صورت سرنوشت سازترین و نیرومندترین نهاد فکری و علمی کشور ایران و جهان اسلام تجلی کرده است. و در واقع حوزه علمیه قم از زمان مهاجرت حضرت آیت الله حائری جان تازه ای گرفت و دوران حیات پرشکوه خود را آغاز کرد.

زندگی نامه آیت الله حائری یزدی :
آیت الله حاج شیخ عبدالکریم حائری یزدی، فرزند محمد جعفر در سال 1276 هـ در قریه مهرجرد واقع در ده فرسخی شهر یزد تولد یافت.

او در شش سالگی پدر را از دست داد و تحت سرپرستی مادرش قرار گرفت.
در همان زمان در سفری که شوهر خاله ایشان (مرحوم میر ابو جعفر) که ساکن اردکان بود به مهرجرد کرد، دریافت که عبدالکریم از استعداد فوق العاده ای برخوردار است، بنابراین برای اینکه استعداد وی در ده ضایع نشود ایشان را با خود به اردکان برد.
دوره تحصیل آیت الله حائری با فراغتی ادبیات در اردکان آغاز شد و سپس در یزد ادامه یافت. پس از پایان دوره ادبیات راهی عراق شد و به کربلا رفت.

از اساتید ایشان در اردکان آقای مجدم العلمای اردکانی و در یزد آقایان حاج میرزا سید حسین وامق و سید یحیی مجتبه بوده اند.
ادامه تحصیل وی در کربلا در زمان آقای فاضل اردکانی بود، وی در آنجا لمعه و قوانین را به اتمام رسانید و سپس به توصیه آقای فاضل اردکانی به سامرا رفت.

در سامرا فقه و اصول و دیگر علوم را فرا گرفت. از اساتید ایشان در سامرا آقایان : میرزا بزرگ شیرازی، مرحوم آقا شیخ فضل الله نوری و آقای سید محمد فشارکی اصفهانی بوده اند .

پس از درگذشت مرحوم میرزا و پس از مهاجرت آیت الله فشارکی به نجف، آیت الله حائری نیز به نجف مهاجرت کرد و در آنجا همواره ملازم استاد خود سید محمد فشارکی بود و از محضر ایشان استفاده برد .

آیت الله حائری همچنین در جلسات درس آیت الله آخوند ملامحمد کاظم خراسانی نیز شرکت می کرد و از محضر ایشان بهره مند می شد. ایشان پس از حدود 37 سال اقامت در کربلا، سامرا و نجف به دعوت یکی از فرزندان حاج آقا محسن اراکی در سال 1332 به اراک آمد و در آنجا نزدیک هشت سال به تربیت طلب و تشکیل حوزه مشغول شد .

پس از دوران به سال 1340 قمری مطابق با سوم فروردین 1301 شمسی، آن بزرگوار به قصد زیارت حضرت مقصومه علیها السلام به سوی قم حرکت کرد و در همین سفر بود که مرحله تازه ای در زندگی آن بزرگمرد و نیز، فصل جدیدی در تاریخ پرشکوه قم و حوزه علمیه قم آن، آغاز شد .

والایی شاعن و تعالیٰ مقام روحانی آیت الله حائری، در آن زمان چنان بود که پیش از رسیدن وی به قم، خبر حرکتش، با شور و شوق دهان به دهان گردید و سریعتر از خود آن مرحوم، به شهر قم و اهالی آن رسید.

از این رو، با تشویق و ترغیب گروهی از علما و فضلای قم، که با شاعن و مقام علمی و روحانی او آشنا بودند، و شوق دیدار و آزوی معاشرت و مصاحبت و استفاده از محضر وی را داشتند، مردم قم، گروه گروه به استقبال ایشان شتافتند.

در آن استقبال پرشکوه علاوه بر اکثر علمای قم، مرحوم بافقی که خود از پاکمردان راه خدا و راهسپار طريق و دانش بود، حضور داشت و هم او بود که بیش از همه اشتیاق نشان می داد و مردم را تشویق و ترغیب می کرد که دست از دامن آیت الله برندارند و خواستار اقامات دائمی اش در قم شوند.

گروه استقبال کنندگان، تا امامزاده جمال، در 4 کیلومتری شهر قم به اراك، پیش رفتند و پس از رسیدن آیت الله و همراهانش به گرمی از او استقبال کردند و در همانجا، ساعتی به توقف و استراحتش فرا خواندند و در همان یک ساعت توقف و استراحت سخن دل را بر

زبان راندند و زمزمه تمنای اقامات دائمی وی را در آن شهر و تشکیل حوزه علمیه ای برای طالبان دین و دانش را آغاز کردند.

آنگاه آیت الله حائری با تجلیل و تکریم فراوان، در میان گروه مستقبلین، که همچون نگین انگشتی در میانش گرفته بودند به سوی قم حرکت کرد و در منزل مرحوم آیت الله شیخ مهدی پایین شهری اقامات گزید.

در نوروز آن سال، که مقارن با اواخر ماه ربیع المبارک سال 1340 قمری بود، نه تنها بسیاری از مردم شهرهای مختلف ایران، بلکه گروهی از علما و فضلای مردان دین و دانش و تقوی نیز برای گذراندن تحويل سال تا در جوار مرقد حضرت مصصومه علیها السلام در قم گرد آمده بودند. این گروه همراه با اهالی قم و فضلای علمای دینی این شهر مقدس، به حضور آیت الله شتافتند و به اصرار و الحاج تقاضای خود را، مبنی بر اقامات دائمی در قم و تشکیل و تاءسیس حوزه علمیه در آن شهر، با وی در میان نهادند. در کوتاه مدتی، این موضوع، نقل محافل دینی و مجالس مذهبی شد و حتی عواطف و گویندگان، بر سر منبرها، مردم را بیش از پیش تشویق و ترغیب می کردند که به زیارت حضرت آیت الله بشتابند، دست از دامنش برندارند تا از وی قول قبول تقاضای خود را بستانند.

در کتاب شرح حال و بیوگرافی آمده است که در این مورد، بیش از همه مرحوم حاج شیخ محمد تقی بافقی اصرار و پافشاری داشت، زیرا که وی، از نجف اشرف، با آیت الله سابقه معرفت و آشنایی داشت، زیرا که وی، از نجف اشرف، با آیت الله سابقه معرفت و آشنایی داشت و به مراتب علم و فضیلت و تقوی و اجتهاد وی کاملاً آگاه بود و دریغ می دانست که این منبع فیض و منشاء دانش و تقوی، مکتب درس و محضر علم آموزی خود را، در جوار مرقد و منشاء دانش و تقوی، مکتب درس و محضر علم آموزی خود را، در جوار مرقد

مطهر حضرت مصصومه علیها السلام برپای ندارد و شیفتگان علم را از سرچشمه فضل و دانش و اخلاق و فضایل خود سیراب نسازد.

سرانجام علاقه وافری که روحانیت قم و مردم شهر و مسافران نوروزی آن سال نسبت به اقامات دائمی حضرت آیت الله حائری ابراز می داشتند ایشان را به حال تردید درآورد تا اینکه فرمودند، استخاره خواهیم کرد که آیا صلاح است در قم مانده و به فضلا و محصلین حوزه ارak که انتظار بازگشت دارند بنویسیم به قم بیایند؟

مرحوم آیت الله با اینکه کمتر به قرآن مجید تفائل می زند و استخاره می نمودند صحبتی که به حرم مطهر مشرف شده بودند استخاره کردند. آیه 93 سوره مبارکه یوسف آمده.

اذهبا بقیمی هذا فالقوه علی وجه ابی یاءت بصیرا و اعتوی باهلكم اجمعین و اول جمله ای که در اول صفحه قرآن بود ذیل آیه و اعتوی باهلكم اجمعین بود.

پس با عزمی راسخ و قلبی مطمئن بنا را بر توقف گذاردند.

بدین گونه بود که حضرت آیت الله حائری نیز در اوج تعالی اندیشه های اسلامی و انسانی خویش شهر قم را اقامتگاه خود ساختند و حوزه علمیه قم را جان دیگر و حیاتی دیگر بخشیدند.

زهد و ساده زیستی آیت الله حائری:

آیت الله در زندگی خود خیلی قناعت داشت. در خانه او که مرجع تقلید و ریس حوزه علمیه بود مصرف مواد غذایی بسیار محدود بود. خانواده آیت الله برای تهیه ناهار، تنها یک چارک گوشت مصرف می کردند. آیت الله حائری شخصا تنها یک نوبت صبح و یک نوبت اول شب صرف می کرد.

هنگامی که در مدرسه فیضیه روضه بود بعد از روضه چهار عدد تخم مرغ آب پز را با یک عدد نان به ایوان می آوردند. از آن چهار عدد تخم مرغ یکی را به پرسش آقا مهدی و یکی را به بچه خادمش می داد و دو تخم مرغ باقیمانده را به عنوان شام، صرف می نمود. ایشان هیچ گاه لباس از پارچه خارجی نمی پوشید. در تابستان پیراهن، شلوار و قبای ایشان همه از کرباس بود. در زمستان نیز لباسش را از پارچه ایران به نام برك تهیه می کرد و پارچه های لباسهای آقازاده های ایشان حاج آقا مرتضی و آقا مهدی از پارچه های کازرونی اصفهان بود. آیت الله حائری همواره می گفتند که ایرانی باید پارچه ایرانی بپوشد.

تمام فرشهای منزل ایشان از گلیمهای بافت خراسان بود. فقط یک قالیچه کوچک وجود داشت که آقا زیر خود می انداشتند و روی آن می نشستند.

حاج شیخ عبدالکریم هیچ عنایتی به آقایی و ریاست نداشت. تمام توجهش به خدا بود. حضرت امام قدس ره، که از شاگردان نامدار آیت الله حائری و از نزدیک شاهد زندگی آن مرحوم بوده اند در ضمن سخنرانی معروف فیضیه شان در سال 1342 در مقام رد تهمت که از طرف دربار به روحانیت زده می شد چنین فرمودند:

آنایی که هزار میلیون شان یک قلم است، مفت خور نیستند؟ اما مایی که مرحوم حاج شیخ عبدالکریم مان وقتی که فوت شدند آقازاده های آن مرحوم همان شب شام نداشتند ما مفت خوریم؟

آثار عمرانی و خدماتی آیت الله حائری

- بغیر از تاءسیس رسمی حوزه قم که به خواست پروردگار توانا تا ظهور وجود شریف حضرت ولی عصر (عج) باقی و پایدار خواهد بود، بر جسته ترین اقدامات حضرت آیت الله العظمی حائری یزدی که در کتب و رسائل گوناگون آمده است به شرح زیر می باشد :
- 1- تاءسیس اولین بیمارستان در قم، در محل مسجد اعظم فعلی که در عین حال دارالاطعام و دارالمساكین نیز بوده است و سید الاطباء کهکی در آنجا طبابت می کرده است.
 - 2- تاءسیس بیمارستان سهامیه قم، به واسطه کسب کمک مالی از برخی افراد خیر از جمله سهام الدوله.
 - 3- تاءسیس بیمارستان فاطمیه قم از طریق کمکهای برخی از رجال خیر.
 - 4- تعمیر و بازسازی مدرسه دارالشفاء.
 - 5- تعمیر مدرسه فیضیه و احداث دوم آن با کسب کمک از تجار و علمای تهران از جمله آیت الله سید ابوالحسن طالقانی پدر مرحوم آیت الله سید محمود طالقانی انجام گرفت.
 - 6- تاءسیس کتابخانه مدرسه فیضیه.
 - 7- ساختن غسالخانه برای قم.
 - 8- احداث قبرستان بزرگ در بیرون شهر به نام قبرستان نو که اکنون با توسعه شهر، در وسط آن واقع شده است.
 - 9- ایجاد دارالایتمام در قم.
 - 10- بنای سیل بند و سد رودخانه قم از طریق جمع آوری اعانه های مردمی.
 - 11- حداث واحدهای مسکونی برای سیل زدگان قم در محله مبارک آباد قم.

آثار علمی آیت الله حائری :

- 1- کتاب الصلاة : فقه و استدلالی و اجتهادی در زمینه مباحث نماز.
- 2- درالفوائد: این کتاب در دو جلد چندین بار چاپ شده که در رالاصول نیز نامیده می شود و در بردارنده خلاصه گویایی از دانش اصول فقه است.
- 3- تقریرات فشارکی : یک دوره گزارش درسهاي استادش سید محمد فشارکی در علم اصول است.
- 4- النکاح : در فقه استدلالی که به چاپ نرسیده است.
- 5- کتاب المواریث : که به چاپ نرسیده است.
- 6- مجمع الاحکام : به زبان فارسی و رساله علمیه آن مرحوم.
- 7- کتاب الرضاع : فقه استدلالی در باب احکام شیردادن بچه است.

تولد #171؛ پییر سیمون لاپلاس « ریاضیدان فرانسوی در سال 1749 میلادی & #171؛ پییر سیمون لاپلاس » ریاضیدان فرانسوی در سال 1749 میلادی متولد شد. لاپلاس در امور سیاسی نیز فعالیت داشت و مدتها هم ریاست مجلس سنای فرانسه را عهدهدار بود. از مهمترین آثار او شرح دستگاه جهان را می‌توان نام برد.

تشکیل حزب فاشیست ایتالیا در سال 1919 میلادی حزب فاشیست ایتالیا تشکیل شده فاشیسم بطور اعم به هر رژیم استبدادی متمرکزی اطلاق می‌شود که از اصول و تعصبات نژادی پیروی می‌کند و به مخالفت با هرگونه افکار و عقاید آزادیخواهی می‌پردازد.

تشکیل سازمان هواشناسی جهانی در سال 1972 میلادی سازمان هواشناسی جهانی که به اختصار و مُخوانده می‌شود. بطور رسمی تأسیس شد. این سازمان وابسته به سازمان ملل متحد است و کلیه سازمانهای هواشناسی جهان با این سازمان همکاری دائم دارند.